

УДК 338.48:640.4

A-43

Рекомендовано до друку Науково-методичною радою Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет» (протокол від 19.02.2026 протокол № 8).

A-43 Актуальні проблеми розвитку доступного туризму та гостинності в Україні: матер. Всеукр. наук.-практ. конф. (Дніпро, 18 грудня 2025 р.). Дніпро : ВВПЗ «Дніпровський гуманітарний університет», 2025. 153 с.

Збірник містить матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми розвитку доступного туризму та гостинності в Україні» (18.12.2025), у роботі якої взяли участь здобувачі вищої освіти закладів вищої освіти України.

Матеріали науково-практичної конференції надруковані в авторській редакції.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

докт. юрид. наук, проф. **Олег КИРИЧЕНКО** (голова); док. ек. наук, проф. **Ігор САЗОНЕЦЬ** (заст. голови); **Андрій МІРОШНИК** (секретар); канд. юр. наук **Сергій ДУБОВ**; док. ек. наук, проф. **Володимир ДЖИНДЖОЯН**; док. ек. наук, проф. **Ольга САЗОНЕЦЬ**; канд. юр. наук, доц. **Тетяна ЛЕЖНЄВА**.

© ВВПЗ ДГУ, 2025

© Автори, 2025

ЗМІСТ

МІЖНАРОДНИЙ ТУРИЗМ ЯК ФАКТОР КОНСОЛІДАЦІЇ ТА ІНТЕГРАЦІЇ КРАЇН СВІТУ

Джелела Р.І. ОСОБЛИВОСТІ ТА ВИДИ МАРКЕТИНГУ У ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННІЙ СФЕРІ.....	8
Коннік А.Є. МАРКЕТИНГОВА ЦІНОВА ПОЛІТИКА В ГОТЕЛЬНОМУ БІЗНЕСІ..	10
Москалець Д.В. РОЗВИТОК РЕСТОРАННОЇ СПРАВИ В СВІТІ.....	12
Нога К.С. НАПРЯМКИ РОБОТИ ГОТЕЛЮ AQUA LIFE TOWER (БОЛГАРІЯ).....	15
Слюсар Є.Д. ПОЗИЦІОНУВАННЯ ТА ПРОСУВАННЯ ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ	17
Кирик Н.О. МІЖНАРОДНИЙ ТУРИЗМ ЯК ІНСТРУМЕНТ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА ГЛОБАЛЬНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ В УМОВАХ ПОСТКРИЗОВОГО РОЗВИТКУ.....	19
Терентенко Д.В. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	21
Терентенко Д.В. РОЗВИТОК КУРОРТНОЇ СПРАВИ В РЕСПУБЛІЦІ КІПР.....	23
Чорний Ю.А. СУБ'ЄКТИ МІЖНАРОДНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ.....	26
Бугасова М.С. СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ВИКЛИКИ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОЇ СФЕРИ.....	28

СУЧАСНИЙ СТАН ТУРИЗМУ ТА ГОСТИННОСТІ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Ботвінов А.Р. ЗАГАЛЬНИЙ КОНТЕКСТ РОЗВИТКУ ВНУТРІШНЬОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	31
Городяненко Д.О. УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ.....	33

учасники глобальної мережі отримують вигоду. Глобальна конкуренція за таланти, дистанційна робота та зростаюча роль перевезення експертів призвели до того, що людські ресурси стали стратегічним напрямком міжнародного менеджменту. Компанії змушені розробляти гнучкі моделі найму, враховувати імміграційні системи різних країн та будувати бренд роботодавця на декількох ринках одночасно. Поточна тенденція полягає у створенні єдиної корпоративної культури, яка «проникає» в усі дочірні компанії, але не заперечує місцевих особливостей. Цей баланс дозволяє швидко розширювати компанію та утримувати ключових співробітників [4, с. 91].

Отже, сучасне міжнародне управління вже не є просто управлінням «зовнішніми підрозділами», а стало комплексною системою координації різних економічних, правових, культурних і технологічних середовищ.

Список використаних джерел та літератури:

1. Гвоздей Н. І., Рибчак В.І. Комплаєнс-менеджмент: сучасні тенденції розвитку. Університет імені Павла Тичини, 2025. С. 123.
2. Перезова І. Реалії і перспективи вітчизняного й міжнародного менеджменту: пріоритетні напрями, прогноз майбуття. *Економіка та суспільство*. 2023. С. 53 – 58.
3. Тимчак В. Менеджмент внутрішнього контролю: сучасні підходи та перспективи розвитку. *Науковий вісник ЧНУ імені Юрія Федьковича. Серія Економіка*. 2025. С. 57- 62.
4. Червінська Л. П., Червінська Т. М., Буковинська М.П.. Тенденції розвитку інноваційних технологій менеджменту персоналу. *Наукові праці Міжрегіональної академії управління персоналом. Економічні науки*. 2021. С. 91-99.

Терентенко Дар'я Валентинівна

здобувачка вищої освіти

першого (бакалаврського) рівня вищої світи

Дніпровського гуманітарного університету

Науковий керівник:

Сазонець Ольга Миколаївна

доктор економічних наук, професор,

професор кафедри туристичного та

готельно-ресторанного бізнесу

Дніпровського гуманітарного університету

РОЗВИТОК КУРОРТНОЇ СПРАВИ В РЕСПУБЛІЦІ КІПР

Розвиток курортної індустрії в Республіці Кіпр є показовим прикладом ефективної трансформації природно-кліматичного потенціалу, культурної

спадщини та геостратегічного положення в потужний і стабільний сектор національної економіки. Курортна справа на острові виступає ключовим складником туристичної системи, яка забезпечує понад 13 % ВВП країни та є одним із головних джерел валютних надходжень. Туризм, що отримав неофіційне визначення як «експорт без товару», перетворився на рушійну силу соціально-економічного розвитку. Згідно з даними Заступницького міністерства туризму Кіпру, лише за 11 місяців 2024 року доходи від туристичної діяльності становили приблизно €3,12 млрд, перевищивши показники попереднього року. Це свідчить про високу еластичність попиту на туристичні послуги Кіпру, його адаптивність до глобальних викликів та ефективну диверсифікацію ринків в'їзного туризму [2].

Інституційною основою сучасного розвитку курортної сфери виступає Національна туристична стратегія Кіпру до 2030 року, яка визначає системний перехід від традиційної сезонної моделі («сонце й море») до всесезонного, інноваційного та екологічно збалансованого туризму. Основні стратегічні напрями включають підвищення якості туристичних послуг, цифровізацію сектору, зменшення вуглецевого сліду, підвищення доступності та справедливий розподіл економічних вигід між місцевими громадами. Особливу увагу приділено розвитку альтернативних видів туризму – культурно-історичного, гастрономічного, спортивного, медичного, релігійного й екотуризму, що сприяє зниженню сезонної нерівномірності й підвищує стійкість економічної моделі [3].

Аналіз структури туристичних потоків показує, що у 2024 році Кіпр відвідали понад 4 млн туристів, серед яких провідну частку становили громадяни Великої Британії (понад 33 % від загального обсягу). Водночас зафіксовано суттєве зростання в'їзних потоків із Польщі, Німеччини, Ізраїлю та Греції. Така географічна диверсифікація знижує ризики залежності від одного ринку, підвищує стійкість галузі та забезпечує рівномірніше завантаження готельної інфраструктури протягом року. Збільшення середніх витрат на одного туриста свідчить про ефективність курсу на «якісний туризм» і формування високодохідного сегмента ринку [1].

Інвестиційний аспект розвитку курортної справи має стратегічне значення. У 2023-2025 роках на території Кіпру реалізовано низку масштабних інфраструктурних проєктів, зокрема реконструкцію Ларнакської марини, будівництво сучасних курортних комплексів у Лімасолі та Пафосі, а також розширення мережі wellness- і сімейних готелів. Активна участь іноземного капіталу – особливо через девелоперські об'єкти типу «житло + готель + офіс» підвищує конкурентоспроможність Кіпру на середземноморському туристичному ринку, де країна дедалі частіше позиціонує себе в преміум-сегменті [2].

Важливою тенденцією сучасного етапу розвитку є інтеграція курортного бізнесу з ринком нерухомості. Значна частина інвестицій спрямовується в апартамент-готелі, курортні резиденції та об'єкти короткострокової оренди, що забезпечує постійний грошовий потік і стабільну окупність. За даними PwC

Супрвс, у 2024 році загальний обсяг угод на ринку нерухомості перевищив €5,7 млрд, що підтверджує синергію між туризмом і девелопментом як двома провідними секторами зростання [3].

Окрему увагу привертає екологічна складова курортного розвитку. Високе навантаження на водні ресурси та енергетику зумовило державну підтримку програм зі встановлення опріснювальних систем, модернізації водогонів і впровадження енергоефективних технологій у готельному господарстві. Такі заходи сприяють сталому функціонуванню сектору, забезпечуючи ресурсну безпеку й відповідність європейським екологічним стандартам. Курс на «зелений туризм» також формує позитивний міжнародний імідж Кіпру як екологічно відповідальної дестинації.

Перспективи розвитку курортної справи Кіпру до 2030 року є позитивними. Передбачене зростання щорічних туристичних доходів на €1,5 млрд зумовлене реалізацією комплексних державних програм, орієнтованих на підвищення якості, розширення туристичних сезонів і розвиток спеціалізованих видів туризму – MICE, wellness, медичного та подієвого. Водночас збереження високої залежності від британського ринку та посилення конкуренції з боку Греції, Туреччини й Єгипту залишаються ключовими ризиками. Для їх нейтралізації уряд акцентує увагу на диверсифікації туристичних ринків і залученні нових категорій споживачів, зокрема з країн Центральної та Північної Європи, Близького Сходу й Азії [4, с. 44].

Отже, розвиток курортної справи в Республіці Кіпр у ХХІ столітті має системний, багаторівневий характер і відображає перехід від традиційної моделі сезонного відпочинку до цілорічного, екологічно збалансованого та інвестиційно привабливого туристичного комплексу. Поєднання державного стратегічного планування, приватних інвестицій та сталого використання природно-кліматичних ресурсів забезпечує Кіпру статус одного з найуспішніших туристичних центрів Середземномор'я.

Список використаних джерел та літератури:

1. Cyprus Deputy Ministry of Tourism. Tourism Revenue Report 2024. Nicosia : Government Press Office, 2025. 18 p.
2. Cyprus Mail. Tourism Performance Overview 2024. URL: <https://cyprus-mail.com>. (дата звернення: 10.12.2025 р.).
3. National Tourism Strategy of Cyprus 2030. Nicosia : Deputy Ministry of Tourism, 2023. 42 p. URL: https://www.visitcyprus.com/wp-content/uploads/files/National_Tourism_Strategy_2030.pdf (дата звернення: 10.12.2025 р.).
4. Сем'янчук П. Історія та географія туристично-рекреаційних подорожей і курортної справи у стародавньому світі. *Економіка та суспільство*. 2022. С. 44-52.